

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De corporali, quod Godescalcus in exiccatione rupit, & diuina virtus
reparauit, cap. 67.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

figura. Heu modò panes, sub quibus est veritas, id est corpus Christi post consecrationem, modò pinsunt, formant, & coquunt negligentes vxores campanariorum, & ideo tales eueniunt negligentia. Vnde cum Abbas noster die quadam celebraturus esset missam in quadam ecclesia, & essent hostia nigerrima, ait campanario: De quo grano sunt hostia ista? Respondente illo: De auena. Noluit celebrare, valde arguens illum dixit, quòd nihil ibi fieret. APOLLONIVS: Quid sentiendum est de spelta? CÆSARIUS: Requisitus de hoc dominus Papa Honorius per litteras cuiusdā Abbatis ordinis nostri, respondit, speltam magis pertinere ad hordeum, quam ad triticum. De corporali verò tibi etiam referam exemplum.

CAPVT LXVI.

IN domo quadam sanctimonialium, cum custos cœnobij eiusdem, femina religiosa, die quadam corporale lauisset, iuuenula quædam, quæ ei ad solatium fuerat deputata, cum ea lorum extendit ad siccandum, ad cuius tactum, mox macula sanguinis apparuit; qua visa, custos iterum corporale lauit, & maculam abluuit, sed mox vt iuuenula manum apposuit, mox eadem apparuit. Delatum est miraculum ad magistram, iniunctæ sunt orationes, reuelata est causa, quæ sita est, & inuenta. Fuerat enim imprægnata occultè, & ideo tactu corporalis indigna. Quæneum Deo mundæ manus placeant ad idem ministerium, sequens declarat exemplum.

CAPVT LXVII.

GOdescalcus de Volmunsteyne, cuius supra meminimus, cum die quadam corporale cum sacrista nostro extendisset ad poliendum, illudque per medium rupisset, custos illud complicans in theca reposuit; postea autem illud explicans, cum integrum reperisset, miratus est valde, sanctitati prædicti sacerdotis illud adscribens. Quantum gratia in excitatione vnus corporalis meruerit virgo de Quiden, habes supra in distinct. 7. cap. 20. Igitur pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est agnus, qui abstulit

abstulit peccata mundi. Sine esu huius agni, securi nō egrediemur de Ægypto, id est, de hoc mundo. Differentia & modus comestionis ventilata sunt, sic illum comedere studeamus, vt eius virtute, de deserto nostre religionis, peruenire valeamus in terrā veræ promissionis, in quā per ipsum & cum ipso vltimum & æternum pascha celebrare mereamur. Amen.

FINIS LIBRI NONI.

CAPITA LIBRI

DECIMI.

- Q**uid sit miraculum, à quo vel à quibus fiat, seu in quibus, quæ etiam sit causa miraculorum, cap. primum.
- De *Vincentio*, qui infra vnam horam ab Ierusalem translatus est in diocesim Leodiensem, cap. 2.
- De monacho idiota, qui in somnis accepit scientiam prædicandi, cap. 3.
- De clerico, qui per minutionem sanguinis scientiam litterarum perdidit, & rursus accepit eandem anno reuoluto, sanguinem minuendo, cap. 4.
- De Conuerso Eberbacensi, cuius tactu infirmi sanabantur, cap. 5.
- De monacho contemptore temporalium, cuius tactu vestimentorum infirmi sanabantur, cap. 6.
- De rustico in Heymersbach, fornaci incluso, & per sanctum Iacobum liberato, cap. 7.
- De Abbate, qui in charitate à monacho suo admonitus carnes comedit, cap. 8.
- De monacho, qui carnem fœtidam capit comedere, cum Abbatu suo obedire noluit ad esum carniū, cap. 9.
- De femina à demonio liberata, & ab eodem ob inobedientiam contracta, cap. 10.
- De demone, quem Albertus Scodehart ioculariter eiecit, cap. 11.